

ad § 11.

Bødernes Størrelse er den samme som efter den nu gældende Fiskerilov, nemlig fra 10—400 Kr.; dog er der foreslaaet den Forandring, at Overtrædelser af de i Henhold til Lovens § 9 oprettede Regulativer straffes efter samme Skala som Overtrædelse af selve Loven, idet der ikke skønnes at være nogen Bødensforskjel mellem en Overtrædelse af selve Loven og af et i Henhold til Lovens Bestemmelser oprettet Regulativ, der kun nærmere specificerer Lovens Bestemmelser og aflæmpe dem efter de paagældende lokale Forhold.

Hvad Paragrafens øvrige Indhold angaar, ere de foreslaaede Bestemmelser i Overensstemmelse med de, der ifølge Sagtlovens § 23 gælde for ulovlig Sagt, og de ere saa meget mere nødvendige her, som det ulovlige Fiskeri drives i langt større Omfang og efter sin Natur kan ske langt mere skjult end ulovlig, Sagt. Hertil kommer, at der jævnlig fra Domstolenes Side vises en altfor stor Lemfældighed ved Sastfættelsen af Bøderne i de enkelte Tilfælde af Overtrædelser. Kommissionen maa derfor anse det for særdeles heldigt, at der i Loven gives mere detaljerede Regler med Hensyn til Strafudmaalingen, og da Sagtlovens Regler i denne Henseende have vist sig praktisk heldige, har man lagt dem til Grund for de her foreslaaede.

Naar man som skærpene Momenter foreslaar det, at det ulovlige Fiskeri er drevet mellem Solnedgang og Solopgang og om Søn- og Helligdage, er det nærmest af præventive Hensyn for at afværge Overtrædelser paa Tider, hvor det paa Grund af Mørket er vanskeligt at værge sig derimod, og hvor der paa Grund af, at det daglige Arbejde hviler, færdes langt flere Mennesker ude i Naturen end Tilfældet ellers er og derved Muligheden for ulovligt Fiskeri større. At i øvrigt den Omstændighed, at den paagældende tidligere har gjort sig skyldig i lignende Forseelse, hvad enten han har været dømt derfor eller ej, foreslaas at skulle virke som skærpene Moment ved Strafansættelsen, er overensstemmende med de almindeligt gældende Regler.

Med Hensyn til de foreslaaede Regler om Konfiskation af de ulovligt benyttede Redskaber, kunne de næppe siges at være for strenge. Naar ikke selve Redskabet i sig selv er ulovligt, idet det f. Eks. henhører til dem, der absolut ere forbudte, indtræder Konfiskation ikke, medmindre den paagældende for 3dje Gang gør sig skyldig i ulovligt Fiskeri og endda kun, naar der ikke, naar han tiltales 3dje Gang, er forløbet 5 Aar siden sidste Dom eller Forlig. At Konfiskation foreslaas anvendt, selv om de ulovligt benyttede Redskaber tilhører en anden end den, der i det givne Tilfælde har brugt dem, naar de af Ejeren ere overladte denne til Brug, indeholder intet ubilligt; benyttes Redskaberne uden Ejersens Vidende og Vilje, er Konfiskationen selvfølgelig udelukket.

ad § 12.

Bestemmelsen om Erstatningen til den fiskeriberettigede, hvis Interesser ere krænkede, er den samme som i den nugældende Fiskerilov, jfr. dennes § 59, kun med den Forandring, at man har anset det for rettest at foreslaa, at den samme Regel, som gælder for andre faste Redskaber, ogsaa gøres anvendelig med Hensyn til Rufer, og at den nugældende Bestemmelse, hvorefter der for ulovligt Baadbræt skal ydes en Erstatning af 20 Kr. for hver Gang, Baadet har været brugt, præciseres derhen, at den nævnte Erstatning skal ydes for hver Gang, Baadet ulovligt har været kastet.

ad § 13.

I den nugældende Fiskerilovs § 60 er Baatalen af Overtrædelser af Bestemmelserne om Ferskvandsfiskeriet udelukkende henvist til privat Baatale af den eller de fiskeriberettigede, hvis Interesser derved ere krænkede. Denne Bestemmelse har i det praktiske Liv vist sig aldeles utilstrækkelig til at yde Ferskvandsfiskeriet den fornødne Beskyttelse. Følgen af Bestemmelsen har vist sig at være, at Overtrædelser kun meget sjældent blive